

forsikring. Hvis man gør det, tror jeg, det er overflødigt at benytte det afskyelige Arbejde, der i mange Tilfælde gøres af mange af Agenterne. Jeg tror, at Publikum i saa Fald vil blive opdraget til selv at søge til Selskaberne, uden at man behøver at lade Landet afjage af Agenter, der faar store Provisioner til Skade for den forsikrede selv.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup):

Der er jo faldet en Mængde Bemærkninger, og det kunde være fristende at komme ind paa dem, hvis det havde været paa et noget tidligere Tidspunkt af Forhandlingen. Nu skal jeg indskrænke mig til meget faa Bemærkninger. Jeg kan saa meget lettere gøre det, som jeg synes, at de forskellige Udtalelser i Virkeligheden har været en Imødegaaelse af, hvad der har været sagt tidligere. Hvis jeg tager det i kronologisk Orden, er det jo saadan, at hvad det ærede Medlem for Københavns Amts 5te Valgkreds (Jerichow) begyndte med at sige i Tirsdags, efter at jeg havde indledt Forhandlingen, er paa en Mængde Omraader blevet imødegaaet i Dag. Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) har f. Eks. med Hensyn til, hvad det ærede Medlem for Københavns Amts 5te Valgkreds sagde om Bestemmelsen i § 19, 3die Stykke, angaaende Amortisation af Erhvervelsesomkostninger, sagt, synes jeg, fuldstændig rigtigt det, der kan og bør siges. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds i, at man ikke har Lov til at sige, at det er en Mangel — eller et uegentligt Aktiv vil jeg hellere kalde det, men det er i Virkeligheden det samme, vi tænker paa —, naar det tillades at afskrive eller amortisere Erhvervelsesomkostningerne for hele den Tid, den paagældende Forsikring holdes i Kraft. Det maa vel erindres, at den gældende Regel fører med sig, at under Forudsætning af den samme Fremgang i Tegningen for det samme Selskab vil der efter 2½ Aars Forløb i Virkeligheden være indtruffet det Forhold, at hvert Aar for sig skal afholde alle Erhvervelsesomkostningerne. Bestemmelsen om de 5 eller 6 Aar, hvad man nu vil sætte, faar ingen Betydning ud over de første 2½ Aar, forudsat at Selskaberne stadig bliver ved at have den samme Tilgang. Men det er heller ikke retfærdigt, saaledes som det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds og det ærede Medlem fra Stubbe-købing (Keiser-Nielsen) sagde, overfor de forsikrede, thi saa længe de i det hele taget

holder deres Forsikring i Kraft, bliver de jo ved at betale ikke alene Nettopræmien, men ogsaa den Del af Tillægspræmien, som er beregnet at skulle dække Anskaffelsesomkostningerne. Jeg synes, det, der foreslaas her, er fuldstændig korrekt, og det er ikke alene Teori, men i allerhøjeste Grad Praksis.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 5te Valgkreds (Jerichow) sagde, at naar Tillægspræmien er 100 pCt., og der saa er Selskaber, der skal benytte mere end 70 pCt. til Administration, bliver der ikke 30 pCt. tilbage til Amortisation af Erhvervelsesomkostningerne. Men hvoraft ved saa det ærede Medlem, at det er de 70 pCt., der er det rigtige, og de 30 pCt., der er det forkerte? Det kunde jo med fuldt saa stor Ret siges, synes jeg, at saa havde Selskaberne beregnet deres Tillægspræmie for lav, fordi de benytter mere, end de burde, til Administration. Det er jo ogsaa kun en Tilladelse til at benytte indtil 30 pCt., en Tilladelse, som Selskaberne for Resten, efter at de 8 pCt. er blevet sat ned til 6; ikke har saa megen Fornøjelse af, fordi den nu ikke bliver fuldstændig effektiv. Men er det saadan, at de bruger mere end de 70 pCt. af de 100 til Administration, maa de virkelig finde sig i at nøjes med de 30 pCt. til Afskrivning af Erhvervelsesomkostningerne.

Der er selvfølgelig ingen Forskel paa, at man i § 17 har brugt Ordet „Tab” og i en anden Paragraf Ordet „Underskud”. Naar Udtrykket „Tab” er benyttet i § 17, er det, fordi dette Ord er brugt i den nugældende Lov. Hvis man hellere vil have „Underskud”, saa for mig gerne; det vilde maaske ogsaa stærkere understrege, at Selskabet har Underskud, end Ordet „Tab”. Men det er i alt Fald kun Tale om Ord.

Det ærede Medlem (Jerichow) var noget inde paa, om man ikke i alt for høj Grad gav den offentlige Institution, som Forsikringsraadet er, Adgang til ogsaa at blande sig i — jeg tror det ærede Medlem kaldte det Selskabernes Driftsvirksomhed, og henviste til, at vi ogsaa staaar overfor en Lovgivning om Statskontrol med Aktieselskaber, Sparekasser, Banker m. v., og at man skulde være forsigtig med at blande sig i saadanne Selskabers Virksomhed, for saa vidt selve Driften angaar. Man kan imidlertid ikke saadan uden videre slaa Aktieselskaber, Banker, Sparekasser og Forsikringsselskaber sammen, thi jeg mener, hvad jeg vist ogsaa understregede til at begynde med, og som ogsaa derefter er udtalt af det ærede Medlem fra Stubbe-